

centre d'esquerra republicana

districte. II Tapioles 27

telèfon 33632

Setembre

1933

SUMARI:

Pòrtic - Apologia de la religió - El vot femení - Consell Directiu - D'una excursió a Tossa de Mar - Catolicisme i Esquerrisme - Es diu... - Visions de l'Onze de Setembre - La campanya de Sant Honorat.

Instal·lacions electricques provisionals, adornaments per a festes de carrer,
llotges per a festes de societat, taulats de totes menes

torner

blasco de garay, 70. 72

telef. 34056

barcelona

Instal·lació d'altaveus de gran potencia per a mitlins, conferencies,
discursos, festes, etc, a l'aire lliure o locals grans

Fill d'Abaurrea

Raspalls d'acer

TAPIOLES, 24

TELEFON 35647

Elaboració dia-
ria de pastes de
Nata i Crema i
tota mena de
dolços. Crois-
sants i pastes
per a iè. Xam-
panyes Vins i Licors de les mi-
llors marques. Servei a domicili
Cabanyes, 49 (P. S.)

Carnisseria de

Maria Morros

Carn de vedella
de classe fina i bona

Mercat St. Antoni taula 178

BUTLLETI del Centre d'Esquerra Republicana Dte. II

Carrer Tapioles, 27 Telèfon 33632 BARCELONA

ANY I

SETEMBRE 1933

N.º 4

PORTIC

La història de la política pairal ens demostra que sempre que un partit ha carregat amb la responsabilitat de govern, en el seu si, s'han produït divergències de criteris que s'han transformat amb algunes escissions, o bé en una desviació en el camí a seguir.

... És innegable que el partit polític que obté el beneplàcit d'una gran majoria de l'opinió pública, no pot evitar de desillusionar a una part d'aquesta, degut a la diversitat de criteris que la integren.

En els partits de dreta, els descontents han estat sempre pocs, ja que llur tasca era sumament fàcil. Sols havien de conservar uns privilegis ja implantats i mantenir un estat de coses que beneficiava a ells mateixos. Pagaven el tribut als que els havien elevat als llocs públics, fent una política de continuació, no alterant res del que ja hi havia establert.

Per contra, l'Esquerra, en constituir-se en govern per la voluntat d'una majoria aclaparadora dels electors, contreia uns compromisos amb el poble que li obligaven a destruir tot el que hi havia de dolent i d'arcaic, per a bastir-hi l'obra social que esborrés per sempre les distàncies astronòmiques que existien entre la gent poderosa i els desvalguts, el veritable poble. La responsabilitat que això enclou és enorme i, per tant, no ens estranya (ens ho pensàvem des del primer dia) que hi hagin descontents dins el nostre Partit. Ara bé, cal seleccionar aquests descontents. Hi ha gent que per defecte innat no troben mai res ben fet. Són aquells que, encarnant l'esperit de contradicció, ho critiquen tot sense presentar cap argument eficient propi. És del tot inútil adaptar-se a aquesta plaga. Són casos perduts.

El que té importància, el que ha de preocupar als nostres dirigents és de procurar mantenir l'escalf dels que han treballat amb insistència i des d'un lloc o altre a favor dels ideals de l'Esquerra.

Nosaltres que som uns simples militants, que treballem amb delit per a

l'engrandiment del nostre Centre, partícula del Partit, i que no hem fruit mai de llocs de llüament, no apartant-nos de la seva disciplina, tenim una posició absolutament independent que volem aprofitar per donar un crit d'alerta.

No descobrirem pas res de nou, si diem que dins el Partit hi neixen unes passions que amb el temps poden ésser fatals per a la seva hegemonia. Però sí que volem fer constar, i no sense un deix d'amargor, que sense donar-nos compte anem a raure a allò tan blasmat com són les "capelletes" amb les quals la vida de les coses és efimera. **EL NOSTRE PARTIT TE UNA MISSIÓ A DESENROTLLAR TAN GRAN, TAN HUMANA QUE ESTA MOLT PER DAMUNT DE LES POSICIONS INDIVIDUALS DELS HOMES QUE EL COMPOSEM.**

La gran família que formem els adherits a l'Esquerra tenim l'obligació de presentar-nos davant el poble formant una pinya imperforable, complint cada un de nosaltres el deure que tinguem assenyalat; els uns des dels llocs de comanament, legislant i executant amb el sentit català i esquerrista que el país els va confiar, i els altres des dels Centres i Casals, treballant per la consolidació del Partit.

Si uns o altres s'aparten de la seva comesa cal fer-los-hi present per a cercar la rectificació necessària. No ens ha d'espantar que, per qui sigui, es critiquin i discuteixin actuacions d'homes que ocupen llocs preeminents en la nostra organització. No hem de voler caure en el conformisme de la Lliga, que tant bé va als seus dirigents. El que havem de fer és examinar si aquestes crítiques es basen en quelcom cert, i en aquest cas demanar, si més no, la ràpida rectificació dels fets. Però tampoc no podem permetre que, aprofitant-se d'ocupar o d'haver ocupat llocs de responsabilitat amb més o menys encert, s'intenti desviar l'actuació d'un Partit tan responsable com el nostre, o bé que a la política s'hi vulgui barrejar l'egoisme o el despit.

Tanç una cosa com l'altra mereixeria el blasme de tots els que, com nosaltres, sols cerquem l'afiançament del Partit i no formem part de cap grup ni grupet. Som simplement homes liberals d'esquerra, adherits a la disciplina de l'Esquerra Republicana de Catalunya, conscients dels nostres drets i deures, decidits a exigir els uns i a complir els altres per bé de Catalunya.

GRAN BODEGA

Marian Bosch

Vins legítims del Penadés
Olis purs d'olives
Gasoses i cerveses gelades
¡Tasteu el vi d'aquesta casa!
Blasco de Garay. 64

Senyora: Vol conservar
bé els seus mobles?

compri un flascó de
vernís Catalunya

preu: 1'50 ptes.

SALVADOR URPI

Creu dels Molers, 44

SILUETES

Apologia de la religió

*El coneixement d'un Déu criador,
remunerador i venjatiu, és fruit d'una
raó cultivada.*

"Filosofia de la història" per Voltaire

Històricament considerant, el món ha estat dividit en dues parts: època antiga i època moderna, i subdividit per edats. L'època antiga fineix quan fa aparició el dogma catòlic, que nosaltres hem distingit començant a comptar el curs dels seus anys des de la unitat, com si l'existència del món anés vinculada amb la d'aquest dogma. De l'època antiga, els orientals són refractaris a una sola divinitat. Per a historiar l'època pretèrica cal remuntar-se vers l'orient, bressol de la civilització i casta més antiga en els annals del món, i un s'hi perd pel sens nombre de successions que s'ha vist portada l'essència de la seva espiritualitat, per arribar a l'època contemporània i trobar-se que la ideologia segueix essent la mateixa: divinitat viva, divinitat univers, divinitat estàtica, i molt superficialment ha pogut arrelar el dogma catòlic.

Quan passats un sens nombre de segles es manifestaren els pobles i els pobladors s'establiren en societat, és de suposar que els va ésser necessària una religió o cult qualsevol a cadascú d'aquests. D'ací ve que, en tocar la història antiga, els filòsofs es trobin amb l'existència de múltiples divinitats sota diferent denominació. Cada estat degué tenir, amb el transcurs del temps, llur divinitat tutelar, sense percebre de cap manera que el poble veí tingués igualment un protector propi. És d'observar, segons llibres de teologia, que, exceptuant temps de guerra i de fanatisme sanguinari, que apaguen tot sentiment d'humanitat i que fan dels costums les lleis i religió d'un poble, totes les nacions trobaven bé que els seus veïns tinguessin llurs déus particulars i que elles imitessin el cult i cerimònies dels estrangers.

Hi ha encara pobles que no tenen la més petita idea d'un Déu únic que tot ho ha creat, que està present en totes les parts i que existeix eternament; no obstant no poden dir-se ateu, perquè ells no neguen de cap manera l'existència de Déu: no la coneixen ni en tenen idea. Segons els historiadors, uns adoren la serp; altres un bou o una cabra, i molts que no en tenen cap. Després hi ha cults hemisfèrics, com alguns pobles orientals que han adorat Marte; altres, estels; els habitants del Perú adoren el sol, i l'adoren els ofricans devots de Mahoma que se'l reconeix com a fill directe del sol. En divinitzar l'univers aquests pobles han prescindit del creador d'ell i de la divinització personal d'un Déu.

Pel que es desprèn de totes aquestes càbales i hipòtesis, sembla que la ignorància ha estat la més influenciada a les religions. Utilitzen l'expressió del símbol, de la paràbola, de pures formes figurades, tot per impressionar la imaginació i els sentits; mai no han emprat el llenguatge propi de la ciència, perquè aquesta fixa el que la religió sols determina, i "tota determinació és negació". La ignorància no sap comprendre una idea si no la materialitza en un objecte; una prova d'això és l'adoració de símbols i aquests edificis anomenats temples, que són el primer que es veu a l'entrada de qualsevol poble espanyol — per això ens llueix tant el pèl els espanyols —, on es practica el misticisme i se l'eleva a la màxima idiotesa, fins l'individu arriba a negar-se a si mateix, aspirant el goig celestial que li contenen els falsos embaucadors de consciències.

Epoca moderna: La raó es subleva contra el despotisme, desprecia els anatemes i s'enfronta amb la fe llur antagonisme; mentre la primera ens porta a la veritat, en formes socials i materials de la humanitat, l'altre ens porta a la legitimació de la injustícia i a acceptar-la com a representació divina. A les primeres topades trontolla l'Església i, per tal que no la interrompeixin en la possessió dels béns que usufructa, celebra pactes amb reialmes; a la força de la raó contesta per les armes i lluites cruentes, enarborant la creu i el pendó, envileixen la humanitat en nom de la fe que és sols aparent, llur caritat nul·la, llurs pensaments impius, llur ànima el camp on lluiten els més bastards interessos. La religió negant el progrés és la reacció, "la revolució és la pau".

ANTIDOT

Cada soci té el deure de portar-ne al menys un altre. Així farem gran el Centre.

El vot femení

Apropant-se les eleccions de Catalunya, en les quals per primera vegada tindran vot les dones per demostrar llurs ideals dins el règim que actualment gaudim, jo, simple militant d'Esquerra, entenc que convindria per a contrarestar la força que estan fent les dretes des de les esglésies i per mitjà de sermons patètics, que en cada un dels Centres d'Esquerra Republicana de Catalunya se celebressin, organitzats pels respectius grups femenins, uns mítings la tasca dels quals tingués per objecte propagar i fer conèixer els ideals del nostre Partit a les dones que els senten innats en elles i a les que per llurs ocupacions, o bé per deixadesa, puguin deixar d'usar aquest dret de ciutadanes.

Seria molt sensible que, per no haver emprès a temps aquesta croada, diem-ne cívico-femenina, a fi de desvetllar l'esperit de les dones endormiscades, políticament parlant, ens trobéssim amb una victòria de les dretes, les quals, si bé durant el seu mandat polític mai no havien pensat a concedir el vot femení, ara troben que pot ésser l'arma poderosíssima per a fer triomfar llur política d'esclavatge social i d'antirepublicanisme.

M. DE LA PEÑA

El Butlleff està a la vostra disposició els primers dies de cada mes. Demaneu-lo al Conserge.

Consell Directiu

Reunió de l'1 d'agost:

S'aprova l'ingrés dels socis J. Bastida, J. Campos, A. Cau i M. Santasusana.

Els delegats de les Comissions de Foment i Finances pro reforma local, donen compte de l'estat actual dels treballs.

S'acorda sortejar les cèdules corresponents.

S'acorda que el company Coll passi a formar part de la Comissió Social.

S'acorda convocar a la Junta de la penya d'escacs.

Reunió del 8 d'agost:

S'aprova l'ingrés de Maria Reverter Casas.

Es despatxen assumptes de tràmit.

S'acorda concedir a la Comissió Social els mitjans econòmics per a portar endavant una campanya d'interès ciutadà.

Matalasseria

ARMAND DOMENECH

Teles, llanes, miraguans
MATALASSOS A L'ANGLESA

Es desfan matalassos a domicili

Especialitat en nuviatges

Taploles, 40, bofiga

BARBERIA ROGER

Avgda. F. Layret, 90

Sillons americans

Abonaments mesals

Servei a domicili

Tall a la garçon

Massatges

D'una excursió a Tossa de Mar

(Organitzada per la Penya Sol-Ixent)

Tot just surt el sol quan ens anem reunint a l'estatge social de la Penya Sol-Ixent, situat al clàssic Paral·lel, en espera de l'arribada dels autocars que ens han de portar a gaudir de les meravelloses bel·leses de la nostra Costa Brava. En animats grups es barregen els llampants vestits de les que seran les nostres gentils acompanyants amb les blanques camises dels que representen el sexe masculí. Tot respira salut i alegria, per arreu tot són amics, i manifestem la nostra joia en veure una representació del *Centre d'Esquerra Republicana del districte segon*, on tantes amistats ha conquerit aquesta Penya organitzadora.

Ja són aquí els autocars; tot seguit ens acomodem i emprenem ràpida marxa cap a Badalona, on, després de breu espera per a recollir la barraca dels banys, continuem la marxa. El paisatge es va fent cada vegada més encisador: platja, cel i pineda es barregen tan magníficament, que restem embadalits, quasi no sabem on posar els ulls per tal de fruit-ho tot a la vegada; els claxons d'uns automòbils que demanen pas ens fan tornar a la realitat; són unànimes els mots que brollen dels nostres llavis: que és bonic tot això!...

Per a descriure la darrera etapa la nostra ploma és insuficient, és quelcom que cal veure per fer-se'n càrrec; portem el cor una mica encongit a

Màquines per a cosir i brodar

Vendes a plaços i al comptat

Agulles, fils, sedes i cotons

Taller de reparacions de totes marques i a domicili

Màquines especials per a gèneres de punt, traus, calats i demés labors

El taller més acreditat en les de colls i punys

35, Borrell, 35
(junt cotxera tramvies)

Telèfon 52671

Ricart Casadellà
MECANIC

BARCELONA

la vista dels penya-segats i nombrosos revolts que per efecte de la marxa queden ràpidament al darrera nostre, però és tan bonic l'espectacle que es gaudeix que ens entreguem a les expertes mans dels conductors i sense el més petit contratemps arribem a Tossa.

Procurem calmar l'asfixiant calor, i a fi d'aprofitar el dia anem a visitar les runes històriques que són una recordança d'una època de grandesa en temps molt llunyans; les màquines fotogràfiques comencen a funcionar (grups, vistes, paisatges) fins a l'hora de dinar; i després d'una migdiada comencem a fer els paquets per a la tornada, però ho fem en una forma que sembla com si ens sabés greu de deixar la vila, en la qual passarem tan agradable diada.

Poc podem dir de la tornada perquè gairebé la férem de nit, la carretera sembla un conte d'encantament, una verdadera professó de llumenes que es persegueixen entre si, com si s'empaïessin, tot això barrejat amb el soroll dels motors, els nostres cants i les botzines dels automòbils no sembla si no que ens hàgim tornat folls, i quasi sense adonar-nos-en ens trobem a l'estatge de la Penya, on arribem cantat "Els Segadors" amb vibrants crits encara que la nostra gorja està seca.

Després de despedir-nos, tot prometent-nos tornar a fer semblant reunió, retornem a les nostres llars amb el mot als llavis que hi porta tot català després d'haver gaudit de les meravelles de la nostra terra: Oh Catalunya, que n'ets de meravellosa!...

UN EXCURSIONISTA

En efectuar les vostres compres recordeu les cases que anunciant en aquest Butlletí faciliten la seva aparició.

Catolicisme i Esquerrisme

De la proclamació de la República ençà, sembla que els catòlics es serveixen de tota mena de falsetats per fer creure a les persones pobres d'esperit (i altres d'ignorants per manca d'instrucció adient que desvetlli llur intel·ligència), que dir-se republicà vol dir no creure en res i ésser enemic declarat de la religió, qualsevol que aquesta sigui. Jo dic que això no és veritat. No es cansen de predicar a l'Església, amb cert caire de míting polític, un feix de calúmnies contra la República i els ciutadans que amb fervor i entusiasme la defensen, servint-se dels fanàtics que els escolten per a escampar arreu el verí de l'odi i la difamació contra els homes lleials i generosos que l'han portat a Espanya a costa de sacrificis, persecucions i perill

constant de llur vida, sempre amenaçada pels pistolers a sou de l'assassí Martínez Anido.

Volen fer creure als pobres dels asils i hospitals que mentre duri aquest règim no hi haurà mitjans per a poder atendre'ls; perquè nosaltres, els que sentim amb tota la fe els bells ideals esquerristes, tenim mals sentiments i no compadim ni protegim els desgraciats, en fi, una colla de disbarats que són més propis de gent inculca que no pas dels que es diuen representants de Jesucrist.

El Papa, que es diu representant d'Ell al món, gaudeix de totes les riqueses i comoditats; el Vaticà és el seu grandios palau, que està ple de tresors, i els dies de cerimonial (el dit representant de Jesús) porta damunt d'ell joies que valen una immensa fortuna; té un exèrcit d'hommes armats a les seves ordres, disposa de cotxes, criats, servidors de tota mena; en fi, tot el que pot ambicionar el més exigent. Els donatius dels fanàtics li plouen a dojo, i ell recompensa els seus feligresos enviant-los una benedicció i cent indulgències; això li surt molt econòmic i fa contents els catòlics.

Les imatges de les esglésies i convents molt sovint porten joies de gran vàlua que no necessiten per a res, i, en canvi, els hospitals estan mancats de mitjans per a poder atendre els pobres malalts.

No pensen que hi ha vells necessitats, obrers sense treball, infants mancats d'aliments, que protegint-los, ajudant-los moralment i materialment, sense posar-los condicions, a més de portar a les llars d'aquests desgraciats un raig de joia esperançadora, ensems que alleugeririen els seus sofriments farien obra humanitària, farien veritable religió cristiana.

Socórrer els nostres germans necessitats, sense voler saber abans si són catòlics, israelites o protestants, ni si tenen ideals republicans o no, això haurien de fer els catòlics; en lloc de predicar a l'església l'odi i la calúnnia contra els ciutadans que no pensen com ells; aleshores podríem dir que fan quelcom per a complir les doctrines de Jesucrist; essent així que fins ara sols podem assegurar que el que estan fent a l'església i fora d'ella és cuidar-se de política, res més que política contra Catalunya i la República. I tantes obres bones com podrien fer!

Jo entenc que la bona religió ha d'ésser deslligada completament de la política, i es pot ésser creient sense dir-se catòlic, i en ésser ensems un bon republicà esquerrista. Hi ha qui creu que anant a missa i confessant i posant-se una creueta al pit ja n'hi ha prou per a ésser una bona persona, però això no condueix a res, el que millor palesa els bons sentiments, és l'actuació de l'individu, generosa i humanitària, en profit dels germans o companys necessitats sense fer-ne publicitats ni exhibir creuetes provocatives que, moltes vegades, serveixen tan sols per a encobrir la més refinada hipocresia.

Companyes i germans: les que sigueu creients no tingueu dubtes ni escrúpols de consciència i allisteu-vos a les files del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, el qual respecta totes les religions i no fa política d'elles.

Penseu que la República no va contra cap religió, al contrari, és laica perquè vol la llibertat de consciència per a tothom, sense coaccions, respectant el pensament de cadascú i majorment dels infants, puix que llur cervell tendre no té prou força per a comprendre el que li explica el mestre referent a la matèria religiosa.

Llibertat, germanor, justícia i lleialtat son les armes que emprarem i triomfaran contra la calúmnia, la insídia, l'odi i la venjança que prediquen els catòlics, enemics nostres.

MERCE BILBENY

No et quedis aquest Butlletí. Propaga'l, deixa'l als teus amics i potser aportaràs nous socs i nous adeptes.

Es diu...

Que les obres que es portaran a cap al nostre Casal, seran l'enveja de certs ex-socis.

Que en el pla d'obres hi entra la formació d'un Consultori Mèdic.

Que tindran dret a visita gratis tots els socis.

Que això no es pot negar que és un gran encert.

Que tots els socis sense distinció estan disposats a contribuir-hi moral i econòmicament.

Que tots els comerciants de la barriada i socis nostres retolaran en català.

Que la Comissió Esportiva tornarà a reempendre aviat la tasca amb el beneplàcit de tots.

Que tots els actes com conferències, vetllades teatrals, etc. són degudament anunciats en el Butlletí.

Que el tercer dimarts de cada mes es fan unes reunions de Junta i Comissions i que poden assistir-hi tots els socis amb dret a fer qualsevol suggerència però sense vot.

*Que és una manera ben democràtica d'estar en contacte
tots nosaltres.*

Que a la pròxima reunió hi haurà un ple.

Que el carrer del nostre Casal aviat s'arreglarà.

PENQUES

Tots els socis i llurs familiars amb aficions artístiques que
desitgin ingressar al quadro escènic del Centre, són pregats de
passar per Secretaria qualsevol dia feiner.

Visions de l'Onze de Setembre

Festa gloriosa per Catalunya. Gais records de gestes immortals i ac-
cions alligonadores.

Remembrances que ens enorgulleixen per haver-ne estat autors avant-
passats nostres; de pura nissaga catalana.

Estel lluminós que irradia amb tota la seva força sobre les tenebres de
temps posteriors.

Festa gloriosa per Catalunya... Tristos records... Alfons XIII... Policia
espanyola... Corredisses, sang... Banderes? ens eren arrepassades...

Díctadura odiosa... Primo de Rivera... Martínez Anido... Crims... Pas-
sar davant de l'estàtua d'en Rafel de Casanoves i descobrir-se és punit amb
uns dies o anys d'empresonament... Cobardia?

* * *

Festa gloriosa per Catalunya. República. Francesc Macià. Onze de Se-
tembre, festa nacional. Banderes, flors, cants, festes descobertes. Resorgi-
ment d'un poble que avança vers les seves llibertats nacionals. La desfilada
d'enguany davant el monument dels màrtirs de 1714 serà el segellament de la
nostra ferma prometença d'emmirallar-nos en la seva vigorosa gesta.

A.

La campana de Sant Honorat

Quan s'anava escolant nostra Ciutat
dins del Setembre de mala anyada,
la campana de Sant Honorat
a dalt del campanar a cada estrevada
movia el seu batall desesperat.

I quan la llengua de la nostra gent
anava renegant d'odi i de gana,
quan s'esberlava el pit d'algun valent,
la llengua de metall de la campana
repicava i cridava a sometent.

I quan el conceller de la Ciutat
alçava al cel l'espasa i la bandera
i el llop amb la casaca de soldat
i el lladre de la terra forastera
ens ho deixaven tot esmicolat,
feia un so ronc com un grinyol de fora
la campana de Sant Honorat.

I després quan vingué la mala nit,
s'ensorr per sempre aquell dalit
i era nostra florida ciutadana
cementiri, misèria i cos podrit,
poll que tremola i llavi que demana
amb un plorar de ràbia i de despit.
plorava la campana.

Quatre anys més tard, diuen que el rei prudent
féu despenjà aquella campana altiva
perquè havia tocat a sometent
amb la veu una mica massa viva.

La varen dur entre brases i carbons,
somicant digué adéu a les germanes;
i la varen fondre sense més raons,
i del metall en varen fer canons
per ofegar la veu de les campanes.

Ira, Déu sap el temps que s'ha escolat
des del Setembre de la mala anyada,
des de què el rei escanyant la llibertat

amb la mà va deixar-nos profanada
la campana de Sant Honorat.

Però poc es pensava el rei valent
amb tanta voluntat i amb tanta fúria
que campana que toca a sometent
el foc no li fa injúria.

Que si aixecada la força o el punyol
i l'ungla de les bèsties s'encomana
a la campana no li fa cap mal
que el só de la campana és immortal,
i encara sona la campana.

Encara sona; hi ha qui no la sent,
qui té l'orella molt rasposa,
qui l'aparta com un mal pensament,
però... encara repisa a sometent
nostra campana fosa,

Vosaltres, gent de bona voluntat,
catalans de tota hora,
no sentiú caminant dins la Ciutat
la campana de Sant Honorat?
no la sentiú com plora?

Escolteu, escolteu quin so més fi,
no és el cor que us enganya,
tant si seguiu les mentes del camí
com si palpeu el cor de la muntanya;
tant si aneu amb la rella dins les mans,
tant si el rem us fadiga i us aplanà,
si sou pobres, cridaires i bergants,
fills de lluita o de calma casolana.

Tant se val! Que si sou catalans
hi ha alguna cosa que us farà germans;
aquest so i aquest plor de la campana.

La varen despenjar de vora el cel
encara més amunt ara repica,
ni grapa de butxí, ni foc crudel
de mal no podeu fer-n'hi ni mica.

Canons i lleis i forques, això rai!
se'ns menjaran segons la seva gana,
però ningú pot ofegar-nos mai
la veu de la campana.

JOSEP M.^a DE SEGARRA

CELLER de **M. SANTACANA**

OLIS, VINS I POLLERIA

PREUS REDUITS

Tapioles, 27

Barcelona

El millor

Aiguardent d'herbes

JOSEP MACAYA

C. Nou de la Rambla, 64
BARCELONA

Demestre, Perez i C.^a

Despatx:

VALLDONCELLA, 6

Telèfon 13909
BARCELONA

**TRANSPORTS i
FACTURACIONS**

DOLÇERIES DE SANT PAU

PAU RIS

Casa central:

Corts Catalanes, 465

(xamfrà Calabria) - Tel. 35168

Sucursal:

Sant Pau, 96

Telèfon 15116

*10 % descompte als socis
del Centre*

**Servei especial per noces
i bateigs**

Servei de vaixella gratuït

Tallers

Felip Enric

Reparació i construcció de
tota mena de peces
per automòvils

Especialitat en fondre, tornejar
bièles i ajustatge de ciglenyals

Reparacions en general

Rapidesa en els encàrrecs

*Xofers: abans de fer qual-
sevol reparació o cons-
truir alguna peça consul-
teu aquests tallers*

Muntaner, 78 - Barcelona

Telèfon 71974

Gran Cafè Còmic

El més familiar del Paral·lel

Servei de restaurant a preus econòmics

Gelats de totes menes

Especialitat en la Orxata de Xufes

Gran saló de billars

Tots els dies au·ticions de sardanes

Avinguda F. Bayret, 89 - Tel. 34432

TRANSPORTS I TRASLLATS

amb

AUTOS-CAMION

per dins i fora de la capital sense necessitat d'embalatges

Tapissat especial per mobles de luxe i objectes d'art

Francesc Gimeno

SANT ROC, 23 - Hostafranchs
Telèfon 30451

BARCELONA